● DOBRO DELO NAŠE KMETIJSKE ZEMLJIŠKE SKUPNOSTI

Varovanje in izboljšanje kmetijskih zemljišč

Od ustanovitve pred desetimi leti do danes je naša kmetijska zemljiška skupnost uspešno opravljala svoje delo in uresničila vrsto nalog, zaradi katerih je bila tudi oblikovana. Eden prvih njenih pomembnejših prispevkov je bila priprava strokovnih osnov za prostorski načrt, s katerim smo zavarovali kmetijska zemljišča in si dolgoročno začrtali pridelavo hrane v občini. Ta načrt je bil narejen že leta 1976 (kasnejše uskladitve so bile opravljene še leta 1981 in 1982) in je bil prvi tak načrt v Sloveniji sploh.

Z načrtnimi agro in hidromelioracijami je naša kmetijska zemljiška skupnost pričela že leta 1977. Od takrat pa do danes so očistili 60 kilometrov zaraščenih vodnih jarkov in s tem izboljšali od 250 do 500 hektarov travniških površin pod vasmi Sostro, Podmolnik, Češnjice, Kašelj, Sadinja vas, Vinje, Dolsko, Osredki in Senožeti.

Z materialom (gramoz, cevi), ki ga je prispevala zemljiška kmetijska skupnost, in z njeno strokovno pomočjo so kmetje — lastniki zemljišč sami opravili melioracijska dela v vaseh Osredki, Vinje, Hrib, Dolina, Senožeti, Klopce, Zagorica, Šentpavel, Sela, Brezje, Podlipoglav, Podmolnik, Besnica Gabrje in Vnajnarje. Uredili so 45 hektarov zemljišč.

Z melioracijami ob Dobrunjščici in Breski so usposobili 175 hektarov njivskih in travniških površin, v Sostrem so osušili 50 hektarov travnikov, v Dolskem pa 60 hektarov njivskih in travniških zemljišč. Pričeli pa so tudi z osuševanjem travnikov ob potoku Konjščici. Dela bodo končali letos. V nekdanjih topolovih nasadih v Kašlju so uredili 40 hektarov travnikov za njivsko proizvodnjo, podobno pa so ravnali tudi ob sotočju Save in Ljubanice v Zalogu.

S fosforjevimi gnojili in tomaževo žlindro so izboljšali 250 hektarov zakisanih zemljišč, z apnenjem pa 130 hektarov zakisanih travnikov v hribovitih območjih naše občine. Pripravljeni so tudi načrti za preureditev sadnih nasadov v nekaterih hribovskih vaseh.

Za uspešnejše obdelovanje zemlje so pomembne tudi poljske poti; le-te je kmetijska zemljiška skupnost, tudi s pomočjo krajevnih skupnosti in posameznikov, uredila kar za 250 kilometrov in tako omogočila kmetom dostop s traktorji, kosilnicami, samonakladalkami in drugimi stroji na 650 hektarih zemljišč.

Ne smemo pa pozabiti, da se je zemljiška kmetijska skupnost že kmalu po ustanovitvi lotila tudi določitve zaščitenih kmetij. Po dopolnilnem pregledu, ki je bil opravljen pred štirimi leti, je takih kmetij v naši občini 489.

Komasacij, to je združevanja raztresenih zemljišč in njihove ponovne razdelitve, se je zemljiška kmetijska skupnost lotila lani; 86 parcel, ki so bile v posesti 46 lastnikov, so ponovno razdelili tako, da se je njihovo število zmanjšalo na 53.

Naša kmetijska zemljiška skupnost si je vsa ta leta prizadevala ohraniti kar največ kmetijskih zemljišč pred urbanizacijo, doseči intenzivnejšo in gospodarnejšo proizvodnjo, na slabo obdelanih zemljiščih pa jo organizirati tako, da bi bil pridelek čim večji. To pa vedno ni lahko, saj je znano, da je razvoj Ljubljane preveč usmerjen v ravninski prostor. Kmetijstvu je bilo tako odvzeto že veliko dobre obdelovalne zemlje; prihaja tudi do problemov v zvezi z nadomestnimi zemljišči pri tistih kmetih, ki živijo od kmetijstva in mislijo tako ravnati tudi v prihodnje.

Tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju se bo kmetijska zemljiška skupnost trudila ohranjati za kmetijstvo zemljišča, ki so zaščitena ali izboljšana, sodelovala bo pri pripravi načrta za dolgoročni razvoj kmetijstva, skrbela za boljšo izrabo kmetijskih zemljišč in pomagala pri zagotavljanju socialne varnosti ostarelim kmetom. Vse te naloge bo kmetijska zemljiška skupnost tako kot doslej izvajala skupaj s Kmetijsko zadrugo Ljubljana, TZO Dobrunje.

D. J.

SINDIKATI V AKCIJI ● SINDIKATI

● Predsedstvo občinskega sveta ZS o resoluciji za leto 1985

Predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov Lj. Moste-Polje je na zadnji redni seji v decembru obravnavalo predlog resolucije o politiki uresničevanja družbenega načrta naše občine za obdobje 1981—1985 v letu 1985 in mesta Ljubljane.

Osnutek občinskega predloga je predsedstvo že obravnavalo ter nanj dalo več pripomb in predlogov, ki so v predlogu vsebinsko upoštevani, zato so člani predsedstva predlog resolucije podprli.

Veliko pripomb pa so imeli na predlog resolucije za mesto Ljubljana, predvsem na opredelitev stanovanjske gradnje v njem. Menili so, da je gradivo premalo konkretizirano, nedorečeno, saj ni jasno, kateri objekti so najnujnejši — ali objekti infrastrukture ali objekti družbenih dejavnosti.

Še posebej prizadeto so člani obravnavali stanovanjsko gradnjo v Novih Fužinah in opozorili na dejstvo, da gre za naselje, ki ne le da nima zadostnih zmogljivosti v vrtcih in šolah, marveč tudi preskrba tamkajšnjih prebivalcev še zdaleč ni zadovoljiva.

Svoja kritična razmišljanja so člani zaključili s prepričanjem, da v sindikatih ne moremo in ne smemo podpirati stanovanjske gradnje v kateremkoli delu Ljubljane, kjer ne moremo stanovalcem zagotoviti najnujnejših objektov družbenih dejavnosti.

M. M.

● Silvestrovanje na GR

Prišlo je (in tudi minilo), kar smo dolgo pričakovali; nekateri z veselo radovednostjo, drugi črnogledo. V mislih imam delavsko sindikalno silvestrovanje na Gospodarskem razstavišču. Izkazalo se je, da so imeli prav tisti, ki so trdili, da se je tudi za sto dinarjev ter s prineseno hrano in pijačo moč dobro zabavati in veselo pričakati novo leto.

Čeprav je bil uradni začetek ob 20. uri, so se največji zagnanci v hali A Gospodarskega razstavišča zbrali že dobro uro prej. Pogled na prihajajoče je bil nadvse zanimiv. Obloženi s košarami in cekarji ter z otroki pod roko smo stopali v dvorano, kjer so nas čakale lepo pogrnjene in okrašene mize.

Vsega skupaj se nas je na silvestrovanju zbralo prek 1200. Med nami so novo leto 1985 pričakali tudi naši najvidnejši družbenopolitični delavci Marjan Orožen — predsednik republiškega sveta ZS Slovenije in Franc Hribar — predsednik mestnega sveta ZS Ljubljana.

Glede na velik starostni razpon udeležencev je bila to verjetno edinstvena prireditev, kjer je bilo zadoščeno prav vsem okusom.

Program z družabnimi igrami in plesi je trajal do 2. ure zjutraj; dobro so se zabavali tudi naši najmlajši, ki so se lahko razživeli po mili volji.

Ob prehodu iz starega v novo leto pa voščila, dobre želje za novo leto 1985 Pozdravljali so se bežni znanci in sklepali nova poznanstva. Konec vseh naših razgovorov pa je bil, naj tako silvestrovanje postane tradicionalno in upamo, da bo organizator to novoletno željo poskušal tudi redno uresničevati.

M. L.

● 35 LET POHIŠTVENEGA MIZARSTVA LJUBLJANA

Boljše delovne razmere v prihodnje

Konec minulega leta je delovni kolektiv Pohištvenega mizarstva POMIZ na Litijski c. 67 proslavil 35. obletnico ustanovitve z odprtjem prizidka, v katerem je okoli 800 kvadratnih metrov novih delovnih prostorov.

Pred približno petimi leti so samoupravni organi sprejeli sklep o pripravi investicijskega programa za izboljšanje delovnih in tehnoloških razmer, saj so bile le-te skrajno neprimerne.

Pravijo, da so imeli že z iskanjem lokacijskega in gradbenega dovoljenja toliko težav, kot da bi gradili veleindustrijo. Toda tudi z rešitvijo le-teh se problemov še niso znebili in ponovno se je zataknilo pri investiranju oz. investitorjih in pri gradnji, saj je trajala še enkrat dlje, kot bi morala.

Z gradnjo so začeli septembra leta 1983. Celotna investicija znaša okrog 20 milijonov din, kar je enkrat več od načrtovane vrednosti. Razliko so seveda morali pokriti sami, čeprav brez njihove krivde — in to za tako majhen kolektiv ni bilo lahko.

Začetki te delovne organizacije segajo v petdeseta leta, v obdobje povojne graditve nove Jugoslavije. Industrializacija in splošna reorganizacija gospodarstva sta narekovali ustanovitev med drugim tudi manjših mizarskih delavnic.

Takratna mizarska delavnica ZAVRTI se je preselila iz prejšnjih prostorov na sedanjo lokacijo in se združila z mizarsko delavnico Dobrunje v sedanjo enovito delovno organizacijo Pohištveno mizarstvo POMIZ Ljubljana.

Kasnejši razvoj je bil bolj ali manj stihijski in ni bilo posebnega družbenega zanimanja za nadaljnji obstoj, saj je bil glavni poudarek na organiziranju večjih delovnih organizacij. Danes pa ugotavljamo, da je popolnoma enakopravno pomemben tudi razvoj manjših organizacij, saj se le-te hitreje prilagajajo trenutnim tržnim situacijam.

S pridobitvijo novih, preurejenih delovnih prostorov so se bistveno spremenile delovne in tehnološke razmere, kar se nedvomno odraža v večji proizvodni zmogljivosti in neprimerno lažjem delu.

Ob iztekajočem se srednjeročnem planu pa imajo izdelanega že novega: dokončno ureditev tehnološke opremljenosti ter seveda kot bistven problem ustrezno kadrovsko zasedbo in povečanje števila delavcev. Ob tem direktor Stane Košir navaja, da je izredno velik problem v pomanjkanju KV mizarjev in da jim današnji sistem izobraževanja kljub štipendiranju še vedno ne daje zadostne garancije za pridobitev dobrih in sposobnih delavcev.

D. G.

Eden od petintridesetih delavcev POMIZA, ki že dela v novem prizidku katerega so neizmerno veseli.

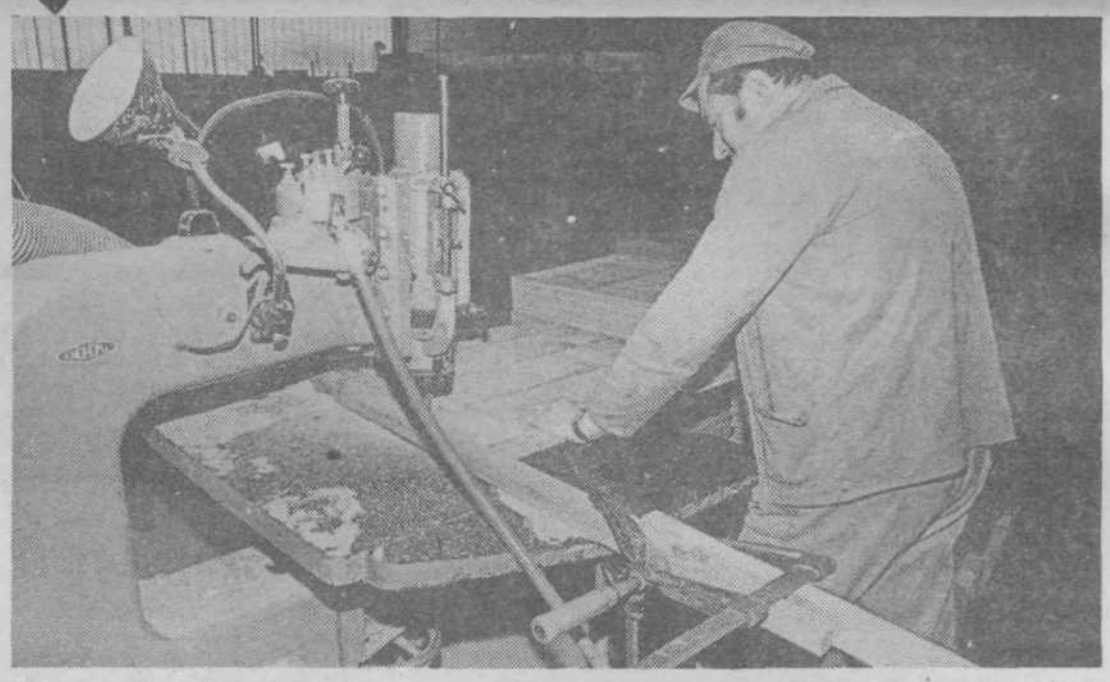

● NAŠA SKUPNOST OB KONCU 25. LETA IZHAJANJA

Prijetno srečanje z raznašalci in dopisniki

Po nekaj letih premora smo se 24. decembra sodelavci in sooblikovalci Naše skupnosti ponovno srečali. Raznašalci, rednejši dopisniki, delavci v uredništvu, člani uredniškega odbora, predstavniki izdajatelja in dosedanji uredniki Naše skupnosti — razen Štefana Trobiša — smo si ta dan v mali dvorani KD Španski borci segli v roke, se pogovorili o našem skupnem delu in težavah ter razmišljati, kako se v prihodnje čimuspešnejše spoprijemati z nadlogami.

Največ pozornosti smo namenili raznašanju Naše skupnosti. Kaže, kot da je to zaključno delo od vseh opravil izdajanja NSK najtežavnejše. V letu 1984 smo zamenjali kar devet raznašalcev. V nekaterih krajevnih skupnostih tudi z zamenjavo nismo imeli sreče. Pri nekaterih bi zaradi malomarnega dela in nespoštovanja pogodbe morali celo sprožiti sodni postopek. Včasih smo v uredništvo prejeli številne pisne, ustne ali telefonske pritožbe krajanov. Prenekatere probleme smo rešili s pomočjo krajevnih skupnosti, spoznali smo, da morajo le-te z Našo skupnostjo bolj sodelovati tudi zaradi kvalitetnega raznašanja in ne le zaradi dopisovanja. Nekateri raznašalci pa so zgledno delovni; na srečo je takih več. Seveda tudi oni niso brez težav. Slabo vreme in spuščeni psi so največji sovražniki. Nizke honorarje je izdajateljski svet popravil, tako da bo v januarju že malo več zaslužka.

Besedo, dve smo rekli tudi o jubilejnem letu izhajanja Naše skupnosti; vse drugo pa je veljalo medsebojnemu spoznavanju in trdnejšemu sodelovanju v prihodnje.

Na koncu je vse udeležence srečanja obdaril dedek Mraz z izdelki delovnih organizacij naše občine.

To je tudi priložnost, da se delovnim kolektivom, ki so omogočili, da smo se sodelavci Naše skupnosti srečali in še bolje spoznali, tovariško zahvalimo. Moramo povedati, da je bilo to v letu 1984 edino srečanje, pa čeprav je Naša skupnost praznovala 25 let izhajanja.

Svoje izdelke so prispevali: **Velana, Jata, Emona MIZ Zalog, Cankarjeva založba, Tiskarna Jože Moškrič, Kolinska, Ljubljanska banka, Papirnica Vevče, Saturnus, Izolirka, Žima Žito in Teol**

● Iz glasil delovnih organizacij

● Telefonski dvojček

V času pospešenega širjenja telefonskega omrežja in večanja števila telefonskih naročnikov, se pogovor večkrat zasuka na telefonski dvojček. Pri PTT ga strokovno imenujemo dvojni priključek, za razliko od naročnika, ki je v telefonsko centralo vključen po samostojnem vodu.

Za vključitev telefonskega naročnika po samostojnem vodu potrebujemo dvožični telefonski vod od njegovega telefonskega aparata do telefonske centrale. S pomočjo naprav, ki omogočajo dvojčni priključek, pa lahko po enakem dvožičnem vodu vključimo kar dva telefonska naročnika.

Vsak telefonski naročnik, ki je vključen kot dvojčni priključek, je tehnično povsem enak drugim, samostojno vključenim naročnikom. Tako ima dvojčni priključek svojo poklicno številko, svoj števec telefonskih pogovorov v telefonski centrali in nihče ga med pogovorom ne more ovirati ali prisluškovati.

S prometnega stališča pa je razlika v tem, da naročnika, ki sta vključena prek skupne dvojčne naprave (to sta navadno soseda), med seboj praviloma ne moreta govoriti in ne moreta istočasno vzpostavljati telefonske zveze. Ko namreč eden dvigne slušalko oz. govori, je drug za ta čas izključen.

Glede na to, da so na dvojčne priključke vključeni le stanovanjski telefoni, (ki v povprečju dosegajo le 10 % prometa poslovnih telefonov), je verjetnost istočasne uporabe telefona zelo majhna. Zato imajo naročniki na dvojčnih priključkih za 25 % nižjo mesečno naročnino. V naročnini pa imajo plačanih 100 impulzov vsi naročniki 1. skupine (to so telefoni v stanovanjih, kjer se ne opravlja poslovna dejavnost).

Vključevanje telefonskih naročnikov prek dvojčnih priključkov je (v času pomanjkanja bakra in telefonskih kablov) izhod v želji, da ustrežemo čimvečjemu številu prosilcev za telefon. Pripominjamo, da v nekaterih državah poznajo razen dvojčnih še četvorčne in celo desetorčne priključke.

Dvojčni priključek v telefonskem omrežju prav zaradi boljšega izkoristka telefonskih vodov znižuje povprečno ceno za zgraditev naročniških priključkov. Za uporabnike pa je nevšečnost dvojne uporabe telefonskega voda skoraj neopazna. Če pa pri dvojčnih priključkih starejše izvedbe občasno slišimo v telefonu nezaželeno rožljanje, je to mogoče odpraviti tako, da motnjo prijavimo na številko 97.

Lojze Salobir

Iz glasila PTT delavcev »PTT Novice« 11. 84

● Iskrin telefonski aparat je dobil japonsko nagrado za industrijsko oblikovanje. Nagrajen je bil tako oblikovalec Davorin Savnik, kot sam telefonski aparat vrste ETA 82 34 KO 23, ki ga na Japonskem prodajajo kot luksuzni izdelek. Aparat je dobil zelo cenjen znak »dobrega oblikovanja«. Kolikšen uspeh pomeni nagrada za Iskro, priča tudi podatek, da se je za znak dobrega oblikovanja potegovalo kar 4553 izdelkov iz vsega sveta.

● Prodaja celovečernih in kratkih filmov v tujino

Prav je, da kdaj pa kdaj pogledamo tudi, kako slovenske filme tako celovečerne kot kratke prodajamo v tujini, kaj in kam prodajamo. Podatki zajemajo obdobje od 1. januarja do 19. oktobra 1984. Film Dolina miru, ki jo je France Štiglic posnel leta 1955, je zbudila zanimanje v Iranu. Film je odkupljen. V Alžir smo prodali film X-25 JAVLJA Františka Čapa iz leta 1960. Avstralija je odkupila vse tri filme o Kekcu: KEKEC (1951), SREČNO KEKEC (1963) in KEKČEVE UKANE (1968) v režiji Jožeta Galeta. Film RDEČI BOOGIE (1982) Karpa Godine sta odkupili Avstralija in Nizozemska. V Avstralijo smo prodali še dva filma: EVA Francija Slaka in RAZSELJENO OSEBO Marjana Cigliča. DESETEGA BRATA Vojka Duletiča sta odkupili Nemška demokratična republika in Sovjetska zveza. Francija se je odločila za nakup Kavčičeve SREČE NA VRVICI.

Precej manjše je bilo v omenjenem obdobju zanimanje za kratke filme: le v Švico je Viba prodala film ZID in AVTOMAT.

(Informacije FILM — DO za proizvodnjo filmov)